

A magánélet szentsége a liberális bugyrokban

2016 április 01. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Igaza van Alexa Károlynak, aki mindig az utolsó betűig elolvassa az Élet és Irodalmat: máskülönben honnan tudnánk, mi folyik éppen a liberális bugyrokban?

Soha nem értesülnénk, ha a régivágásúan megvolt Gombár Csaba azt sérelmezi, hogy az ÉS-kvartett felkent kritikussai saját bevallásuk szerint utoljára Kertész Imrét olvasták a friss Nobel-díjasok közül, tizenöt éve semmit. A fiktionalizátor fiktionalizált-helyettes szemléletmódot nem érti, mi a probléma a nem olvasással, ám a magunk részéről ezt a rovatot a jövőben akut kompetenciahiány okán nem olvassuk.

Nem tesszük viszont ugyanezt az egész lappal. Ez esetben lemaradtunk volna György Péter esztéta felháborodott írásáról, amely azt taglalja, hogy az RTL Klub, a magyar sajtószabadság lángja, az antiorbánista demokraták utolsó reménye miként gyalázta meg sorában Psota Irénnek, a Nemzet Színésznőjének az emlékét azáltal, hogy kitergette a legintimebb magánéletét.

A XX. és XXI. század című sor (amelynek címváltoztatása a Schmidt Mária-i gyakorlatot követi, csak ott ez intézetekkel történt) kiragogy ugyan a kereskedelmi gagyfolyamból, de egy bulvártévének az intellektuális vezérhajója is csak bulvársor. Mi már három-négy éve felháborodtunk ugyanezen az epizódon (Lázs Sándor nevét is emiatt jegyeztük meg magunknak), György Péter tehát némi spóttal háborodott fel: de hát egy újszülöttnak minden vicc új, egy hivatásos felháborodónak pedig minden ismétlés premier.

Ét többek között az bántja, hogy Lázsék lazán lenyúlták Psota memoárszövegét; minket meg az, hogy a korabeli élettárs, a duplán akadémikus Makk Károly azóta sem hintett hamut a fejére, amiért verte és éhezette a szép színésznőt, s visszatérően az abortuszt használta fogamzásgátlásnak akkor, amikor ez bencselekménynek számított, s a nő is és az orvos is a börtönt kockáztatta vele.

A családon belüli erőszak persze hatvanöt év alatt elévült, s Makk a Szerelem című filmremekébe éppúgy beépíthette ezt a markáns tapasztalatot, mint Szabó István a Mephistóba saját ügynöki életét. S egy liberális felháborodó sem olyasmire figyel, hogy az RTL Klub apolitikus és protest-ellenzéki korszaka közt az a különbség, hogy az egyik az életében, a másik pedig a halálában alázza meg a Nemzet Színésznőjét. Az Orbán-fóbiás liberálértelmiség és sajtója képes permanensen hírré tenni az RTL Híradó tartalomjegyzékét, s politikai machiavellizmusukban az sem érdekli őket, hogy kedvenceik mélyen belegázolnak a magánélet szentségébe.

Ugyanez az entellektüel publikum cinkosan röhög a Katonában is egy politikai áthallásokkal bírő, magánéletben vájkáló előadáson. A Népszabadság a Kiakadt a Magyar Idők Pintér Bélára, pedig röhögni Gyurcsány Ferencen is lehetett épületes cím alatt tárgyalja, hogy „a kormányközeli lap publicisztikában támadott rá a Katona József Színház igazgatójára, Máté Gáborra a Pintér Béla rendezésében bemutatott darab, A bajnok miatt.

A Magyar Narancs a Szüret rovatában idézte [Szikszai Péter írását](#), a Kossuth- és Jászai Mari-díjas magyar rendező, Ascher Tamás pedig egy szórakoztató előjátékra hívja fel a figyelmet.” És felhívja. Ascher feljelenti Kerényi Imrét és Dézsy Zoltánt, akik színpadon és filmen vérbűny gyurcsányoztak. Csakhogy kollégánk, Szikszai Péter, amikor Poszt-trauma rovatában azt írta, hogy „az ellenzéknek agyára ment az ellenzékiesség, és dühükben elkezdtek rángatni a kormánypárti politikusok magánéleti szálait”, pontosan leírta a helyzetet, s ebbe fölösleges belekeverni Ascher és Kerényi politikai és szakmai különmeccseit.

Ascher a közkinccsé tett Facebook-bejegyzésében „egy Fidesz-politikus kínos ügyeit” emlegeti a Puccini-átirat kapcsán, s azt állítja: szerintünk „a nem nevesített, senkire sem hasonlító, de jellegzetes Fidesz-politikuson tilos nevetni, lehet igazgatót beperelni, színházat betiltani, szennyet, mocskot kiáltani”. „Nem kritikusok írták a vérömlenyos cikkeket, hanem újságírópribékek; fogalmuk sem volna, valójában mit látnak a színpadon, ha megnéznék egyáltalán az előadást” – teszi hozzá polgári visszafogottsággal.

Nos, a darabban politikus van, olimpiai bajnok és leszbikus kapcsolat (ajánlott film a már említett Makk Károlytól az Egymásra nézve), a beazonosítás két lépésben meglehetősen. Ascher tehát hazudik. Mindazonáltal neveltetési okokból nem neveznénk őt rendezőpribékeknek, noha elévülhetetlen érdemeket szerzett a honi színházi élet elmozdításában. A Máté Gábor-féle Katona pedig nem először veszi semmibe a magánélet szentségét: a hibátlan ízlésű Borbély Szilárd soha nem ment volna bele, hogy saját családi tragédiáját beleszerkesszék a cigánygyilkosságokról szóló darabjába.

Nem egyszeri direktori botlásról van tehát szó, inkább arról, hogy Máté morálisan rendre leveri a Zsámbéki Gábor-féle mércét. Ezúttal is éreznie kellett volna a Pintér Béla-féle túlkapást: leszbikus kapcsolattal nem kóser kompromittálni még akkor sem, ha meg nem nevezett fideszeseken üthetünk vele. Nincs más hátra: a megalázott

n?ket, melegeket, cigányokat, él?ket és halottakat is nekünk, konzervatívoknak kell megvédeni az elvakult liberális kultúrharcosoktól.

Csontos János

www.magyaridok.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló